

се спущатъ изъ Букурещъ да изловятъ Савовитѣ войници, часть отъ които сж били избити, а повечето се скриватъ въ единъ близъкъ мѣнастиръ, дѣто сж се бранили цѣль день.¹⁾ Добавя се, че тѣй укрѣпени, тѣ сж хвърляли отъ прозорцитѣ съ „шепи пари“, които турцитѣ наивно грабѣли, а въ това врѣме обсаденитѣ ги стрѣляли съ залпове. По тоя начинъ паднали много турци. Скоро идва на помощъ хитрия Тахиръ Ага и заповѣдва да се заобиколи мѣнастиря съ „камъшъ“ и да се подпали отъ 4-тѣ страни. Савовитѣ войници не се прѣдали, но вече обхванати отъ пламъци, излизатъ отъ мѣнастиря съ ятагани въ уста и пушки въ ржцѣ. Слѣдъ една рѣзня, всрѣдъ димъ и пламъкъ, тѣ почти всички сж били избити. Отъ малко избавенитѣ билъ сливенеца Дядо Янаки, който по-послѣ умрѣлъ въ Букурещъ.

И тѣй края на *Савата*, почти въ всички пѣсни, мѣстни прѣдания и писани източници, е еднакъвъ.

По думитѣ на Дядо Нойко, *Савата* е билъ дребенъ на бой, но „тантурестъ“ и съ извънредна якостъ.²⁾

Дългия промежуткъ на врѣме отъ разпрѣсването на Ипсилантовитѣ войски (май) до посичането на *Сава* (августъ), тъменъ за насъ въ свѣрзка съ дѣйността на *Сава*, инкъкъ би освѣтлилъ доволно интересни подробности, като напримеръ замѣсването му въ Сливенското движение и въобще въ кроеното възстание изъ цѣла югоизточна България.

Участието на Сливенци въ Завъртата върху грѣцка почва и послѣдицитѣ отъ цѣлото това движение.

Трѣбва да признаемъ, че вънъ отъ имената на Сливенцитѣ: *Индже Войвода*, *Сава Бинбаши*, братъ му *Генчо*, *х. Михаилъ* и *Дядо Янаки* — като водители и участници въ революцията прѣзъ 1821 г. върху ромънска почва, други Сливенци ний не знаемъ. Такива ще е имало тамъ доста, но липсватъ ни данни.

Участието на Сливенци въ *Завъртата* не се ограничава само въ България, Ромъния и частно въ Сливенъ. Малко слѣдъ избухналата революция въ Ромъния (началото на мартъ 1821 г.) почва се и тая въ самата Гърция (По Пукевилъ, на 12 III 1821 г.).

Прѣждеврѣменно откритото възстание въ Сливенъ, залавянето на българската депутация въ Свищовъ и на Сливенскитѣ революционери въ самия градъ (Сяро Барутчия,

¹⁾ Савовия братъ Генчо е вървялъ по стѣлбитѣ слѣдъ Савата. Раненъ е билъ само на едно мѣсто и се скрилъ подъ единъ мостъ на рѣката Джмбавица. Избавилъ се, и слѣдъ смъртта на Тахиръ Ага (1829 г.) връща се въ Сливенъ, вѣроятно слѣдъ самото влизане на руситѣ въ Сливенъ 1829 г., кждѣто и умрѣлъ, около 1842 г.

²⁾ Подробности за Тахиръ-Ага по-долу.